

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[redacted] az Alkotmánybíróság Ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (a továbbiakban: Ügyrend) 27. § (1)-(4) bekezdései, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 53. § (1) bekezdése és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d.) pontja szerint, az Abtv. 27.§ a) és b) pontjai feltételei bekövetkezésére és a **IV. 1622-3/2020.** ügyszámú Alkotmány Bíróság főtitkára jegyzett tájékoztatásban foglalt felhívás alapján az alábbi:

alkotmányjogi panasz-pontosítását

terjeszti elő:

A Tisztelt Alkotmánybíróság Főtitkára, Dr. Bitskey Botond úr jegyzett, 2020. november 21-én közölt tájékoztatásra figyelemmel, az egyedi ügyében, a személyesen érintett Indítványozó Alaptörvény védett jogainak tartós, lényeges megsértése, a jogorvoslati jogának kimerítése, más egyéb jogorvoslat hiánya okán az alábbi, részletesen indokolt, határozott kérelmet terjeszti elő.

Az Indítványozó alkotmányjogi panaszában tételesen megnevezett munkajogi törvényi rendelkezések időbeli hatálykeverése, az Alaptörvény tiltott visszaható hatályú alkalmazása, s azok kiterjesztett értelmezése okozott alaptörvényellenessége miatt egyben kéri az Indítványozó annak *ex tunc* hatályú megsemmisítését.

Tekintette arra is, hogy az Alkotmánybíróság az indítványozott 2012. évi I. törvény 20. § (2)-(4) bekezdései rendelkezéseinek alaptörvény-ellenességéről még nem hozott döntést.

A fentiekben hivatkozottak mellett az Indítványozó pontosított alkotmányjogi panaszja ténybeli,-jogi indokolása, a ok logikai összekapcsolása kiterjed az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére.

Alkotmányjogi panasz feltételei:

1. A jelen alkotmányjogi panaszt a Kúria 2020. szeptember 4-én közölt Mfv.X.10.021/8. számú, részlete, a Gyulai Törvényszék 9.Mf.25.360/2019/17. számú részítélete, a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.M.305/2017/75. számú részítéltek alaptörvényellenességének megállapítása, az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján történő megsemmisítése iránt terjeszti elő az Indítványozó. Ezek a bírósági ítéletek súlyosan sértik az Indítványozónak az Abtv. 27. § a) pontja szerint Alaptörvény XXVII. Cikk (1) bekezdés *tisztesseges eljárás*hoz, a *független és pártatlan bíróság* által lefolytatott *nyilvános tárgyalás*hoz, az *ésszerű határidőn belüli határozathozáshoz* és az Abtv. 27. § b) pont szerinti jogorvoslathoz való jogát.

2. Az Indítványozó az Abtv. 28. § (1) bekezdése alapján, a 26. § (1) bekezdésére figyelemmel az alkotmányjogi panaszát kiterjeszti az Indítványozói eljárásokban alkalmazni rendelt 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: rMt.) **74. § (2) bekezdése helyett, a 2012. július 1. napjától hatályos 2012. évi I. törvény** (a továbbiakban: új Mt.) **20. § (2)-(4) bekezdés visszaható hatályú,** ugyanakkor még ki is **terjesztett** értelmezéssel a Felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény szerint az Indítványozó főiskolai tanár kizárólagos munkáltatója, a rektor helyett eljáró kari dékán jogosult, *potholhatlan, jóváhagyhatatlan nyilatkozatának hét (7) évvel későbbi,* a kizárólagos rektor nyilatkozat jóváhagyhatatlansága okozott alaptörvény-ellenességének megállapítására, annak *ex tunc* hatályú megsemmisítésére, ezek alkalmazási tilalmának megállapítására is.

Az Indítványozó alkotmányjogi panaszát indokolja, hogy olyan alapjogsérelem valósult meg, amely okozati össze-függésben áll az in abstracto alkotmányellenes jogszabállyal.

Az Abtv. 48. § (1) bekezdése szerint jogsérelem orvoslására, annak a jogsérelmet szenvedettnek lehet alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulni, aki egyéb jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, más jogorvoslati lehetőség pedig nincs számára biztosítva.

Az Alkotmánybíróság azt is kimondta, az 57/1991. (XI. 8.) AB határozatában, az alkotmányjogi panasz alanyi jogon járó jogorvoslat, amelynek okai a konkrét alapjogsérelem miatt indítványonként különbözőek.

A konkrét, egyedi ügyben való alkalmazhatóságot, önálló, az utólagos normakontrollhoz képest külön eljárásban történő érdemi elbírálását alapozza meg a 23/1998. (VI. 9.) AB határozat.

A jogszabály alkalmazhatóságának kizárásához a panaszosnak különösen fontos, személyes érdeke fűződik. Ezt igazolja a hatékony jogorvoslathoz való jog relevanciája, az, hogy ezzel a jogával a panaszos különösen lényeges alapjoga, a munkához való joga védelme érdekében nem tudott élni.

Ezen alapjog védelmének kiüresítése, a munka, a jövedelem elvesztés, az özvegyen nevelt kettő kiskorú gyermek miatt is különösen fontos érdek, amely szükségessé teszi a jogszabály konkrét ügyben történő alkalmazhatósága kizárását.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján zárja ki ügyemben az 1992. évi XXII. törvény 74. § (2) bekezdés rendelkezéséből hiányzó, csak 2012. július 1. napjától alkalmazható 2012. évi I. törvény 20. § (2)-(4) bekezdései alkalmazhatóságát.

Az Indítványozó az 1. pontban megnevezett bírósági ítéletekkel okozott alapjogi sérelmei a régi Mt., a Közfelhasználók jogállásáról szóló 1992. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Kjt.), a Felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: Ftv.), a SZIE SZMSZ (a továbbiakban: SZMSZ) és a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) kötelező rendelkezései - bírósági nyomásgyakorlás, bírői akaratbénító félelem alatt tartása miatt - szándékolt mellőzésével okozott az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében foglalt, természetes eljáráshoz, független és pártatlan bíróság által lefolytatott nyilvános tárgyaláshoz, az ésszerű határidőn belüli határozathozatal jogába ütköző alaptörvényellenességek orvosolhatatlanok.

3. Az alkotmányjogi panasz alapját adó, az Indítványozó 2020. március 13. napján előterjesztett felülvizsgálati kérelmére, a kért tárgyalás helyett tárgyaláson kívül hozott, 2020. július 8-ai ítéletet az Indítványozó **2020. szeptember 4-én**, [REDACTED] híljére való továbbítás után kapta meg.

A Gyulai Munkaügyi Bíróság a Kúriai részítélet jogi képviselőnek továbbított elektronikus közléséről a bírósági iratok közötti "kézbesítési ívnek" kell rendelkezésre állnia. Ezek miatt **okiratok igazolják az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. § (1)-(4) bekezdései, az Ügyrend 28. § (1)-(2) bekezdései szerint határidőben előterjesztett.**

4. Az Indítványozó bejelenti, az alkotmányjogi panasz tárgyával kapcsolatban az Abtv. 31.§ (1)-(2) bekezdésében foglalt kizáró okok nem állnak fenn.

5. Az Indítványozó jogsérelmei a jelen alkotmányjogi panasszal támadott határozatokat megalapozó eljárásoktól folyamatosan következtek be, azokat **orvosló bírói út vagy egyéb más jogorvoslati lehetőség már nincs az Indítványozó számára.**

6. Az **Indítványozónak** az Abtv. 27. § harmadik fordulata megkövetelt, közvetlen, az ügyben való **személyes érintettsége** fennáll, a jelen alkotmányjogi panasz 1. pontja nevesített bírósági ítéletek csak az Indítványozóra vonatkoznak, mert az Indítványozó volt a munkaügyi perek felperese.

7. Az Ügyrend 56. § rendelkezésére figyelemmel a természetes személy Indítványozó bejelenti, hogy a személyes adatai közléséhez, és a nyilvánosságra hozatalhoz nem járul hozzá, s egyidejűleg kéri a T. Alkotmánybíróságtól az ennek megfelelő eljárást, az adatai védelme biztosítását.

8. Az Indítványozói alkotmányjogi panasz, az Abtv. 29. §, az Abtv. 52. § (1) bekezdés (1/b) és f) pontja szerint előterjesztett, határozott kérelemi indítványa:

Az Alaptörvény **XXVIII. Cikk (1) bekezdést**, tisztességes eljáráshoz, független és pártatlan bíróság által lefolytatott nyilvános tárgyaláshoz, ésszerű határidőn belüli határozathozatal jogához, a **XXVIII. cikk (7) bekezdés** biztosított jogorvoslathoz való joga és az Alaptörvény Alapvetés fejezetéből levezetett jogszabályi alkalmazás **visszaható hatály tilalom** megsértésére alapított törvényes eljáráshoz való jogát érintő sérelmek.

Az Indítványozó **kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságtól**, a jelen indítvánnyal támadott ítéletek alaptörvényellenességének megállapítását, azok ex tunc hatályú megsemmisítését [Abtv. 52. § (1b) e) pont], megállapítva azt is, hogy a bíróság az Abtv. 43. § (2) bekezdés és az Abtv. 43. § (3) bekezdés alapján az eljárás megismétléséről hozzon döntést.

9. Az Indítványozó az Abtv. 28. § (1) bekezdése és a 26. § (1) bekezdésben foglaltak alapján a jelen indítvány 8. pontjában megnevezett, az Alaptörvény garantált jogának sérelme miatt határozott kérelmet terjeszt elő, a vele szemben hozott ítéletek alapjául szolgáló alap-törvényellenesség megállapítására,- ex tunc hatályú megsemmisítésére és annak rögzítésére, hogy az Indítványozó ügyében a megismételt eljárás során ezek nem alkalmazhatók.

II. Az alkotmányjogi panasz előzményei:

A) Releváns jogelőzmények

10. Az Indítványozó a Budapest Környéki Törvényszék Közigazgatási és Munkaügyi Bírósága előtt a 2012-2014. tanévekben a főiskolai tanár részére az Ftv, az SZMSZ, az Oktatói Követelmény Szabályzat és a munkaköri leírásában, a számára előírt (8) óra/hét oktatásnak az alperes meghirdetett pályázati érdektelensége okozott üres álláshely miatti megduplázása okán a 2x2 félév átlagában tanított túlórák díja iránti keresetet terjesztett elő 10. M. 88/2016. számon.

11. A Budapest Környéki Törvényszék Munkaügyi Bírósága a keresetet az alperes kérelmére áttette a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságra 2016. május 31. napján hozott végzésével.

12. A Gyulai Munkaügyi Bíróság három (3) éven át érdemi intézkedés nélküli, indokolatlan bírónak, az Indítványozót a törvényes bírójától is elvonó eljárásban, a 2019. január 10-ei 7. M. 305/2017/75 számú részítéletében az Indítványozó keresetét jogsértéssel elutasította.

A Bírósági Elnöke elismert alperesi fenyegetések, bírói megfélemlítés után a bíróság az előszerkesztett tervezetét vette át, amit azonnal, változtatás nélkül, bírósági döntésként hirdetett ki az alperesnek a részítélet kikényszerítés napjának (3) órás telefonos Ügyészségi,-Rendvédelmi fenyegetésrészletezése szerint.

A munkaügyi bíróság akaratbénító megfélemlítése, a perbíró nyomás alá helyezése után, soronkívüli, alperesi írásos megrendelés ítéletkénti közlését az Indítványozó bepanaszolta a Gyulai Törvényszék Elnökének. Panaszára a Törvényszék, a Munkaügyi Bíróság Elnöke, a bíróság megfélemlítését, a megfélemlítését elismerte.

Ezidő alatt az elsőfokon eljáró bíró tárgyalási jegyzőkönyv,-alperesi iratcsatolások nélkül küldte meg a részítéletet a felperesnek.

Ez az elsőfokú részítélet jogi alapfogalmi súlyos ismerethiányok mellett szakmaiatlan, ok,-jogszerűtlen, tényállásában feltáratlan, a kötelező jogszabályok előírásait mellőző okirata, a tisztességtelen, a rendeltetésellenes joggyakorlás tanúsítványa.

13. A Gyulai Törvényszék, mint másodfokú bíróság, a 9.Mf.25.360/2019/17. számú részítéletével az elsőfokú bíróság részítéletét megváltoztatva az Indítványozó fellebbezési kérelme egyrészében az eljárást megszüntette, más részében hatályában fenntartotta, illetve elutasította. A törvényszék a döntéshozatal előtti tárgyalást az Indítványozó értesítése nélkül elhalasztotta. Aki a tárgyalási idézést, a tárgyalási döntést az Indítványozónak a tárgyalás után küldte meg, elzárva a tárgyalási részvételtől,-nyilatkozattól, megvalósítva a tisztességes eljárás alapjogi sérelmét is.

14. A Kúria az Mfv. II.10.021/2020. számú felülvizsgálati eljárásban Mfv.X.10.021/2020/8. számú, 2020. július 8-ai részítéletében a Gyulai Törvényszék Mf. 25.360/2019/17. számú részítélet hatálybantartás ellenére végzés helyett részítéletet hozott. Az Indítványozói főiskolai tanári munkaviszony megszüntetési kéréshiánya, a főiskolai tanár jog-viszony speciális szabályozása miatt kötelező, a kizárólagos munkáltatói felterjesztés,-jövahagyatás fizikailag is lehetetlen volt.

A rektori munkáltatói felterjeszhetetlenség alperes ismert ténye okán, rektori munkáltatói jog átruházására hivatkozó, megbízott kari dékán iratból hiányzó ügydöntő főiskolai tanári munkakör megnevezés, a jogorvoslati kioktatás melletti jogosulatlan aláírás miatt is semmis.

A mb. dékán 2011. december 20-ai intézkedése, a bíróságok szerint, azért törvényes, mert 2018. szeptember 20-a óta eltelt idő alatti (2) rektorváltás utáni vélemény-hivatkozó iratmásolattal a (7) évvel korábbi, nem jogosulttól származó dékáni intézkedést jóváhagyta, s a perre nem is alkalmazható új Mt. szerinti korlátlan idejű, utólagos, nem jogosulti jóváhagyás nem sérvénytelen. A Kúria szerint a kizárólagossága miatt nem delegálható rektori munkáltatói intézkedés után több, mint (7) évvel későbbi, második jogutódi rektor tudomására hivatkozásra utaló alperesi iratmásolat törvényessé tette azt.

15. A Kúria e döntését, az alperes utószerkesztés szerint az Indítványozó főiskolai tanár saját magának címzett, a nem létező [REDAKTOR] i megbízás melletti zavaros, logikátlan, elkésett, valóban iratmásolati kérésre alapította.

A Kúria erre, az Indítványozónak tulajdonított hamis iratmásolatra alapítva állapította meg, a 2011. december 14-ei csökkentett összegű, korhatár előtti, nyugdíj-megállapíttatása iránti, az lperes szerkesztett iratmásolat miatt a főiskolai tanári jogviszonytól független, a jogi előírásokat megkerülő, törvénybe ütköző jogviszony megszüntetést a felperes nem jogosult sérelmezni, akkor sem, ha az téves, az nem a panaszos munkakörére vonatkozik, de abban szerepel a közös megegyező kifejezés.

A Bcsabai mb. dékán 2011. december 20-ai kogens,-konjuktív előírásokba ütköző eljárása, a 2018. szeptember 20-ai, (7) évvel későbbi, alperesi utalási hivatkozása miatt érvényes, még akkor is, ha az, az Indítványozó főiskolai tanári munkakörétől független, s abban nem szerepel az alperes hivatkozása szerint a munkáltatótól kért, korhatár előtti, csökkentett összegű nyugdíjaztatás sem.

A mb. dékán, a főiskolai tanári jogviszony helyett, egyszerű közalkalmazotti jogviszonyt megszüntető iratával a 2011. december 31-ei jogvesztő időpontig, a csökkentett összegű, korhatár előtti nyugellátás megállapítás jogvesztése után (6) nappal később, az Indítványozó kérése nélkül kényszer nyugdíjaztatott.

Alperes a kényszernyugdíjaztatással egyidejűleg megszakítás nélkül, teljes munkaidőben úgy foglalkoztatta tovább az Indítványozó főiskolai tanárt, hogy (3) hónapon át nem fizetett számára munkabért, azt a Nyugdíjbiztosítási Alapra terhelte, aki ezzel még jomalap nélkül is gazdagodott.

A 2012. február 12-én utólag közölt kényszernyugdíjaztatással az alperes meggátolta a kiskorú gyermekeit özvegyen, egyedü nevelő Indítványozónak a mb. dékán 2012. december 20-ai jogosulatlan, téves, hibás, hiányos intézkedéssel szembeni jogorvoslati jog érvényesítését, a kéretlen nyugdíj megfellebbezését is a két kiskorúgyermek megélhetés biztosítási kényszere miatt.

16. A Kúria szerint, a 2018. szeptember 20-án regnáló rektor (7) évvel későbbi, utójövahagyásra is csak utaló iratmásolat a munkajogi (3) éves elévülés ellenére is érvényes.

Az Indítványozó a 2016.5.25-én csatolt hamis iratmásolatokból megismert jogsértések miatt előterjesztett semmisségi keresete elkésett, annak ellenére, hogy az elévülési időkezdetét az Indítványozói tudomásszerzésétől számított 30 napban állapítja meg a jogalkotó.

A bíróság eljárások figyelmen kívül hagyták a tényállás-feltáratlanságok, a hibás, ok,-jogszerűtlen következtetések mellett az időmulást is. A bírósági következtetések sértik a jogszabályi előírásokat, ezek mellett az ítéletek egyike sem tartalmaz megfelelő indokolást.

A különböző szintű ítéletek egymásnak is ellentmondanak. A bíróságok nem adták indokát annak sem, hogy miből, mire vontak le és milyen következtetést, ezek miatt az ítéletük törvényt sértő.

A bíróságok értékelt bizonyítékokból hiányzik az ítéletet megalapozó bizonyíték-láncolat is. A bíróságok a polgári perrendtartás alapvető szabályait sem tartották be, azok sérelmet szenvedtek. A Kúria, a 2020. július 8-ai Mfv.X.10.021/2020/8. számú részítéletében a felülvizsgálati ellenkérelemtől is független, szakmaiatlan, iratellenes, ok,-jogszerűtlen, alaptalan, jogsértő döntése sérti az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdése védett tisztességes eljáráshoz való alapjogot is.

17. A Kúriai döntésének az alperessel való 2020. július 7-ei közlését, a kórházban fekvő Panaszos értesítése nélkül, 2020. szeptember 9-ei, 464.000,-Ft sürgősségi perköltség-inkasszó is igazolja. Az Indítványozónak a 2020. szeptember 4-ei Kúria döntésközlés után (4) nappal, (2) havi nyugdíj-inkasszó felkészületlensége megélhetési, kórházi ellátási gondokat, állapotrosszabbodást okozott. Az Indítványozó a 2020. szeptember 4. napján, [REDACTED] e-mail címére megküldött részítéletnek az alperes 2020. augusztusi átszervezésével megváltoztatott bankszámlaszám ismeretlensége, annak alperesi közlésihiánya, az alperes tudott kórházban fekvő Indítványozóval szembeni, azonnali inkasszót csak a Kúriai részítélet jogsértő közlése tette lehetővé a COVID-19 pandémia akadályait nem is számítva.

18. A 2020. augusztus 1-től átszervezett alperes bankszámlaszám-változásáról senki sem tájékoztatta az Indítványozót. A Kúriai ítélettel jogerőssé vált perköltség fizetésére nyitva álló (15) napnak (3) napra szűkítése, a végrehajtói soronkívüli sürgősséggel, értesítés-, felkészülés nélküli 464.000,- Ft (2) havi nyugdíj inkasszálást az Indítványozó ügyében eljáró bíróságokon eredményes alperesi akaratbénító ügyvédi fenyegetés-ismétlés alkalmas volt az Indítványozó megélhetése veszélyeztetésére. A részítéleti inkasszálás másnapján az alperes egyezségi ajánlatot küldött az Indítványozónak a folyamatban lévő túlóradíj perbeli követelésére, amely tisztességtelen eljárás okirati bizonyítéka.

B) Lényeges ténybeli, és alkotmányjogi jelentőségű előzmények

19. A főiskolai tanári jogviszony megszüntetés értékelése a Munkatörvénykönyvről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: rMt.), a Közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Kjt.), a Felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: Ftv.), a SZIE SZMSZ (a továbbiakban: SZMSZ) és a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) alapján folyt. Ezek a jogszabályok alapozták meg a Gyulai Munkaügyi Bíróság 7.M.305/2017/75. számú ítéletét, a Gyulai Törvényszék Mf. 25.360 / 2019/17. számú ítéletével szembeni felülvizsgálati kérelmet is.

20. A főiskolai tanári jogviszony speciálisan szabályozott, azt nem a Kjt. hanem az Ftv. és az SZIE SZMSZ szabályozza. Ez a jogi tény kihatott minden részítéletre, miután minden perceseekményt a kötelező Ftv.-SZMSZ helyett, kirívó tény,-jogbeli tévedéssel, hibás jogértelmezéssel a Kjt. szabályozott, u.n. egyszerű közalkalmazotti jogviszonyra folytattak le.

Eljárási szintenként megfenyegetett bíróságvezető,-perbíró szándékolt hibás jogértelmezésére, tudatosan, jogbeli,-ténybeli tévedésre épített eljárások, azok megállapításainak nincs valós tény,-jogalapja, míg a levont következtetések ok,-jogszerűtlenek, iratellenesek, a főiskolai tanári jogviszonytól mindenben függetlenítettek, az alperesi megrendelés-teljesítése miatt járulékos jellegűek. A bíróságok az Indítványozói bizonyítási indítványainak sem adtak helyet.

A bírák az alperes házi utószerkesztésű, jogalakításra alkalmatlan irat-másolatokra, joghatás nélküli honlapra, irreleván sajtóhírekre, jogmagyarázatokra alapították a döntéseiket.

A (4,5) éven át húzott per dogmatikai bűvészkedései, eljárás-színlelései, csak a bíróságokat megfenyegető,-azokban akaratbénító félelmet keltő alperesi megrendelés teljesítését szolgálhatták.

21. Az Indítványozóval szembeni perek lényege, a miniszterelnök 1987. július 1. napján adott főiskolai tanári cím törvényi előfeltételére alapított, kizárólagos rektori munkáltatói jog delegálhatatlan az Ftv.-SZMSZ szerinti.

A főiskolai tanárt ténylegesen foglalkoztató kar dékának a főiskolai tanár felett nincs semmilyen munkáltatói joga.

A kari dékánjának csak javaslattevési joga volt. Míg más kari dékának a főiskolai tanár felett még javaslattevési jogot sem gyakorolhat.

Az Indítványozói főiskolai tanári jogviszony megszüntetési kéréshiánya, emiatt annak rektori felterjeszhetetlensége kizárja a főiskolai tanári jogviszony kari dékáni megszüntethetőségét.

A SZMSZ szerint, a rektor is csak az írásos főiskolai tanári jogviszony megszüntetési kérés igazolt felterjesztése után, legkorábban 30 napon túl szüntetheti meg a főiskolai tanári jogviszonyt.

Rektori intézkedés nélkül, a speciálisan szabályozott főiskolai tanári jogviszonyt a 2011. december 20-ai, Bcsabai mb. dékán, rektori átruházásra hivatkozó, az intézkedés esszenciáját adó, ügydöntő főiskolai tanári megnevezést teljesen mellőző irat törvényesen nem szüntethette meg.

A mb. dékáni eljárás a főiskolai tanári munkaviszony feletti munkáltatói joghiánya miatt nem jogosulttól származik, az Mt.-Ftv.-SzMSZ kötelező előírásaiba ütközik, az semmis.

A mb. dékán hatásköri túllépése, az előírt felterjesztés elmulasztása mellett, a 2011. december 20-ai irat főiskolai tanári munkakör megnevezés-hiánya miatt nem is az Indítványozó főiskolai tanári munkaviszonyát szüntette meg. A kötelező, s egyidejű előírások miatt a főiskolai tanári jogviszonynak még törvényesen fenn kell állni.

A főiskolai tanári jogviszony megszüntetési kéréshiány, a kizárólagos, a rektori munkáltatói joggyakorláshiány, az Ftv.-SzMSZ előírás-mellőzések az Indítványozó főiskolai tanári jogviszony mb. dékán aláírt megszüntetési okirat alkalmatlansága miatt nem szűnt meg.

Tényállási-többlettény, az Indítványozót az alperes megszakítás nélkül főiskolai tanárként továbbfoglalkoztatta, emiatt nem volt az Mt. 97. § (1) bekezdése előírt munkaköri átadás,-elszámolás sem.

A kizárólagos rektori munkáltatói jog delegálhatatlansága miatt, a mb. dékán átruházási hivatkozása, a megállapodásból a főiskolai tanári munkakör megnevezés mellőzés nyilvánvaló, orvosolhatatlan jogsértés.

Az Mt. 74 § (2) bekezdése szerint, abban az esetben, ha a munkáltatói jogot nem az arra jogosult gyakorolja, annak eljárása törvényekbe ütközik, az érvénytelen.

A 2011. december 20-án mellőzött, kizárólagos rektori munkáltatói joggyakorlás-hiány utólag semmilyen módon nem pótolható.

A 2012. július 1. napjától hatályos új Mt. tette csak lehetővé a törvényesen feljogosított munkáltató utólagos, visszaható hatályú jóváhagyását, amely a jelen ügyben a személyi és időbeli hatálytalanság, a rektori kizárólagos munkáltatói jog miatt sem alkalmazható. A 2018. szeptember 20-ai alperesi utaló, még ekkor sem jogosulttól származó, 2011. december 20-ára visszaható hatályú hivatkozás sérti az Alaptörvény Alapvetés B) cikk (1) bekezdés visszaható hatály tilalmát.

22. A m. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] gosulatlan, a [REDACTED] foglalkoztatott főiskolai tanári jogviszonyától teljesen független 2011. december 20-ai jogviszony megszüntetésnek (7) évvel későbbi, 2018. szeptember 20-ai, az ezidő alatti (2) rektorváltás utáni jóváhagyási hivatkozása sem jogosulttól származó nyilatkozat. A (7) évi késés sérti a munkaügyi elévülési előírásokat, kizárta az Indítványozói jogérvényesítést, annak a jogorvoslathoz való alapjoga gyakorolást is.

23. Az elévülési időket a munkáltatóra és a munkavállalóra megkülönböztetés nélkül, azonos tartalommal és időbeli hatállyal kell alkalmazni. A (3) éves munkajogi elévülési idő a munkáltató esetében sem lehet (7) év. Ez is igazolja, az Indítványozó főiskolai tanár, speciálisan szabályozott közalkalmazotti jogviszonya nem került megszüntetésre, annak törvényesen fenn kell állnia.

A főiskolai tanári jogviszony megszüntetése nélkül, az Ftv.-SzMSZ tiltott, az alperesi akkreditáció miatti újabb főiskolai tanári kinevezés-állítás, a folyamatos továbbfoglalkoztatás alatti főiskolai tanári bérfizetésihiány miatt a 2014.8.21-ei főiskolai tanári jogviszonyt megszüntető előszerkesztett irat, Alperes utólagos, Indítványozói kéréskénti rögzítéssel, a rektori előaláírás után, hamis okkal, akaratbénító fenyegetéssel aláíratott, jogfosztó, közös megegyezés érvénytelensége iránti Indítványozói kérés nem késett el.

24. A bírósági igényérvényesítés az elévülési időt megszakítja, a perszünételés alatt pedig nyugtatja. Az Mt. 286. § (1) bekezdése szerint az elévülési idő a kártérítés esetében (5) öt év, amelynek esedékességének kezdete, az a nap, amellyel a munkáltató késedelembe esett.

A főiskolai tanári jogviszony megszüntetés érvénytelensége,-jogkövetkezményei iránti 2016. szeptember 6-ai Indítványozói kereset, az alperes 2016. szeptember 2-ai munkáltatói, perbeli nyilatkozat-közlését követő 30 napon belül előterjesztése miatt érvényes követelés, az nem késett el. A kártérítési követelés elévülése a követelés esedékességekor kezdődik. A bírói gyakorlat szerint, ha a károsult a károkozásról később szerez tudomást, addig az elévülés nyugszik. (BH. 2006. 266.)

Az elévülési nyugvás megszűnése szempontjából annak van jelentősége, hogy a károsult mikor jutott teljeskörűen az igényérvényesítéshez szükséges információk birtokába. (BH 2005.104.)

Az elévülés nyugvására,-megszakadására irányadó régi Ptk. előírásai szerint, a kártérítés (5) éves elévülése miatt, 2021. szeptember 2-a az érvényes követelés elévülés napja, az alperes megfenyegetett bíróságnak az Indítványozói nyilatkozat, a bizonyítási indítványai és a 2019. január 10-ei, a felperesi távollét alatti tárgyalás-berekesztéssel meggátolt kereset-pontosítás ellenére is.

25. Ténybeli,-jogbeli tévedés, kirívó jogértelmezési hiba, a bizonyítási indítvány-mellőzés, az utószerszertett iratmásolatok helyett, a szakértésre alkalmas iratesatolási felhívás,-szakértői vizsgálat mellőzésével az Indítványozót megfosztották a pártatlan,-független bíróság előtti eljárástól, a jogorvoslathoz való alkotmányos jogától, a tényleges, valódi, tartalmi felülvizsgálattól. A felhívás feltárás nélkül, az Indítványozói beadványokhoz igazított, többszöri másolással elhalványított aláírás-utánszatokat a bíróság elfogadta. Az írásszakértésre alkalmas iratesatolás bírói kötelezés-hiánya, a szakvélemény mellőzésé miatti kifogások teljesítetlensége okozott bizonyítatlanság sérti s tisztességes eljáráshoz való Indítványozó alapjogot is.

A munkaügyi bírósági eljárásban az Indítványozó betegsége miatt (9) nappal korábban bejelentett távollét alatt, alperesnek a bírósági elnök megfenyegetése,-megfélemlítése, a bíró nyomás alá helyezése utáni kiabálás mellett, adathordozón átadott ítéleti megrendelését a Gyulai Munkaügyi Bíróság hánytalanul és azonnal teljesítette.

A bírósági fenyegetés,-megfélemlítés alperesi részletezése után benyújtott Indítványozói kifogást a Gyulai Törvényszék Elnöke intézkedés nélkül hagyta.

A Gyulai Törvényszék előtti fellebbezési eljárásban 2019. június 14. napjára tűzött tárgyalást a bíróság az Indítványozó értesítése nélkül elhalasztotta. A törvényszék a fellebbezési ellenkérelmét 2019. szeptember 9-én, (3) hónap késéssel közölte az Indítványozóval.

Alperes a fellebbezési ellenkérelmében elismerte a költségvetési fejezete átcsoportosítást, a Nyugdíjbiztosítással fizettetette a folyamatosan, főfoglalkozásban dolgoztatott főiskolai tanár munkabér fizetésését. A Törvényszék az Indítványozót ezutáni tárgyalásról csak annak megtartása után értesítette, amely miatt a tárgyaláson való részvételtől az Indítványozót elzárták, amellyel megsértették a tisztességes, független bíróság előtti eljárás Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdés védett alapjogot is. A jogerős ítélettel szemben benyújtott felülvizsgálati eljárásban a Kúria, elmondás szerint az alperessel való egyeztetés,-beadványmódosítás után hozott a jogerős részítéletet hatályában fenntartó döntést.

A bírói döntések a bizonyítási eljárás, a bizonyítékok, a tényleges jogorvoslat lehetősége nélkül, a különböző minősítés alá eső cselekmények tényállás szempontjából egy eseménysort képeztek. Ezek sértik a Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében foglalt, tisztességes eljáráshoz, független és pártatlan bíróság által lefolytatott nyilvános tárgyaláshoz, az ésszerű határidőn belüli határozathozatal való jogot azok alaptörvényellenesek.

26. A Kúria nem fejtette ki jogi álláspontját arról sem, hogy a munkaügyi per lényegét jelentő, az Indítványozó 38 éves, egy egyetemen ledolgozott főiskolai tanári jogviszony megszüntetés érvénytelensége, az Mt. 8. § (1) bekezdés szerint a munkaügyi bíróságnak hivatalból kötelező bizonyítás iak, az Indítványozói bizonyítékhiány kifogásolásnak a Gyulai Törvényszék a jogerős részítéleti döntést meghozó eljárásban megfelelően eleget tett-e. Ezek azért perdöntő jelentőségűek, mert az ügyben nincs semmilyen érvényes bizonyíték.

Az alperes utószerveztett, önellentmondásos iratmásolatok, nem bizonyítékok. A bizonyítási hiányok miatt a bírói döntés ténybelileg, jogilag is megalapozatlanok, azok több alapjogot is megsértettek. A perdöntő tényre következtetéshez kevés a formális logika szabályainak megtartásával folytatott eljárás. A bizonyítékoknak olyan zárt láncolatot kell alkotni, amelyek az ellentétes lehetőségeket kizárják. A bizonyítékhányos ügyben a felülvizsgálatnak az átlagot meghaladó súlyúnak kellett volna lennie törvényes eljárásban.

III. Alkotmányjogi panasz részletezése, az alkotmányos összefüggések igazolása:

A visszaható hatály tilalma és a jogorvoslathoz való jog:

27. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint, az Alaptörvény B) cikkére alkotmányjogi panaszt csak akkor lehet alapítani, ha a jogállamiság klauzulájának megsértéséből egyidejűleg más jogsérelem is származik. [3018/2013. (I. 28.) AB végzés]. **Ezidáig befogadta és érdemben megvizsgálta az Alkotmánybíróság** azokat a panaszokat, melyekben a jogállamiság klauzulájának a jogbiztonság követelményét sértő **visszaható hatály tilalmának** sérülését állítja és valószínűsíti az Indítványozó. [3268/2012. (X. 4.) AB végzés] Az AB szerint nem tartozik a jogbiztonságra hivatkozás körébe az egységes ítélezési gyakorlat biztosítás követelménye. [3325/2012. (XI. 12.) AB végzés és a 3146/2013. (VII. 16) AB végzés].

Azonban a jelen alkotmányjogi panasznak az egységes ítélezési gyakorlat nem tárgya.

8. Jelen ügyben a jogbiztonság klauzulájának a visszaható hatály tilalmára vonatkozó rendelkezése az Mt.-I tv. előírásai, az alap-, másodfokú, felülvizsgálati eljárás törvényi lehetőségek szűkítése, a Kória ehhez kapcsolódó, a jogerős ítélet követett, a törvényi rendelkezésektől eltérő mérce szerint alkalmazott értelmezése folytán sérült. Ezzel pedig ellehetetlenült az Indítványozónak a **tartalmilag hatékony jogorvoslathoz való**, Alaptörvényben biztosított joga.

Ezek a tények indokoják az Indítványozónak a bírói ítéleteknek, a törvényi rendelkezéseknek Alaptörvényvel való összhangja vizsgálatát kérje, az 1./ pont megjelölt konzekvenciák levonásával.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint, a jogorvoslathoz való jog lényegi tartalma az érdemi határozat tekintetében a más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége biztosítása. [5/1992. (I. 30.) AB határozat, 35/2013. (XI. 22.) AB határozat]

A jogorvoslat alapjogának biztosítását csak az jelenti, hogy törvény garantálja az érintett számára, hogy ügyét az alapügyben eljáró szervtől különböző szerv bírálja el. (513/B/1994 AB határozat)

Minden jogorvoslat lényegi eleme a jogorvoslás lehetősége, az, hogy a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan is tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát. [23/1998. (VI. 9.) AB határozat]

28. A jogalkotó a különböző eljárásokra más-más jogorvoslati formát, eltérő jogorvoslati fórumokat állapíthat meg, eltérően határozhatja meg azt is, hogy hány fokú jogorvoslati rendszer érvényesülhet. [1437/B/1990. AB határozat, 22/2014. (VII. 15.) AB határozat]

Az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jog tényleges és hatékony jogorvoslat lehetőség biztosítását követeli meg, amelynek feltételei a különböző típusú eljárásokban eltérőek lehetnek.

A jogorvoslattal kapcsolatos alapjogi sérelem azonban nem csak akkor állapítható meg ha a jogorvoslat lehetőség kizárt, hanem akkor is, ha a **jogszabályban egyébként biztosított jogorvoslat más okból nem tud ténylegesen és hatékonyan érvényesülni**. Ha azt a részlet-szabályok akadályozzák meg, ezáltal kiüresítve, formálissá téve a jogorvoslathoz való jogot. [5/1997. (II. 26.) AB határozat]

29. Az Alkotmánybíróság szerint a jogorvoslathoz való jog tényleges és hatékony érvényesülése nem csak jogalkotói követelmény, hanem az Alaptörvény 28. cikkéből következően a jogszabályok értelmezése során az a jogalkalmazó szerveket is kötelezi. Ez áll összhangban az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény 13. cikke garantált hatékony jogorvoslathoz való jognak az Emberi Jogok Európai Bíróság (a továbbiakban: EJEB) ítélezési gyakorlatával is.

A jogorvoslati lehetőség a fellebbezést elbíráló bíróságok számára olyan, az Alaptörvény 28. cikkéből fakadó alkotmányos kötelezettséget is létrehozott, amely szerint a jogalkalmazás során a jogalkotó által megnyitott jogorvoslati lehetősége az Alaptörvényből levezethető követelményeknek megfelelően, hatékonyan és ténylegesen is érvényesüljön. [11/2017. (V. 26.) AB határozat]

30. Az egyfokú rendes perorvoslat esetén előállhat, hogy a jogerős ítéletet olyan tények alapozták meg, amelyeket csak a másodfokú bíróság rögzített, s amely jogkövetkezményeket már semmilyen fórum nem bírálhatott felül.

Azonban a rendkívüli perorvoslat erre alkalmatlan, mert a jogerő csak kivételes körülmények közötti alkalmazhatóságot enged.

Az 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmány (a továbbiakban: Egyezségokmány) 2. cikk (3) bekezdése szerint a joghoz jutás részeként minden állam kötelezi magát arra, hogy fejlessze a bírói jogorvoslati lehetőségeit.

Ez szolgálta az 1993. évi XXXI. törvénnyel elfogadott, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló nemzetközi egyezménynek (a továbbiakban: Egyezmény) a hatékony jogorvoslatihoz való jogról szóló rendelkezései és a tisztességes eljárásról szóló jogról szóló 6. cikk 1. pont, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: Bíróság) gyakorlata alapján Magyarország elmarasztalására sor kerüljön.

31. A jogorvoslatihoz való jog szabályozása, annak a Pp. rendszerébe foglalása a jogalkotó szabadsága körébe tartozik. Alkotmányos és Alkotmányossági döntést indikáló problémává akkor válik, ha ezzel a jogalkotó az Alaptörvényben biztosított garanciális jogok sérelmét eredményezi, vagy olyan eljárás lefolytatására teremt módot, melynek során alapjogok sérülnek. Előállhat, hogy a jogerős döntés alapjául kizárólag a fellebbezési eljárásban megállapított, felülmérlegelt tények és körülmények, s ezekből levont következtetések szolgálnak. Ez korlátozza a Kúriának a törvény szerinti felülbírálati lehetőségét akkor, amikor a másodfok eltérő minősítése ellenére ezt nem tekintette felülvizsgálati indoknak, pedig erről nem az elsőfokú bíróság rendelkezett.

32. Az Indítványozó 2016. január 13-án indított eljárás, a 2020. július 8-án a Kúria részítéletével is csak részben fejeződött be. Az (5) éves időmúlásban az Indítványozót semmilyen mulasztás nem terheli. Az ügyben nem volt nagy számú tanú, sem terjedelmes bizonyítás, az eljárások is mindössze néhány tárgyalási napot igényeltek.

Az Indítványozó a jogorvoslatok benyújtásával sem késlekedett, aki a törvényes időben előterjesztette a fellebbezését, s a felülvizsgálati kérelmét is.

Ily módon semmi szerepe nincs abban, hogy a fellebbezése, felülvizsgálati kérelme elbírálására 2020. július 8. napján, a későbbi időbeli hatály miatt törvényesen nem is alkalmazható új Mt-re alapított jogszabály-joggyakorlati visszaható hatállyal került sor.

A Kúria, az alperes felülvizsgálati ellenkérelméből hiányzó csökkentett összegű korhatár előtti nyugellátási kérelem, illetve az Indítványozói munkaviszonyának nem jogosulttól származó megszüntetésével szemben nem kell jogorvoslati kioktatás, azzal szemben nem lehet jogorvoslatot előterjeszteni, s az Indítványozó felülvizsgálati kérelmében foglaltak mellőzésével utasította el. Ezzel a visszamenőleges hatályú jogalkalmazással megfosztották az Indítványozót az alapvető jogorvoslatihoz való jogának gyakorlásától.

Az Alkotmánybíróság a 42/1993. (VI.30.) számú AB határozatban és a 49/1998. (XI.27.) AB határozatban kifejtette, a törvényi garanciák egy része közvetlenül az Alkotmányból származó, vagy annak egyes rendelkezéseiből levezethető szabályokat tartalmaz. Az alkotmányi garanciákat a jogalkotó még törvényben sem zárhatja ki, nem korlátozhatja és nem függesztheti fel, mert ez az alapvető jog lényeges tartalma korlátozását jelentené, s az Alkotmány 8. § (2) bekezdésébe ütközően alkotmányellenes. Ilyenek, a tisztességes eljárásról szóló jog, a független, pártatlan bíróság előtti eljárás, az ésszerű idejű elbírálás követelménye és a jogorvoslatihoz való jog is.

Az Alkotmánybíróság szerint, a jogorvoslatihoz való jog biztosítására, olyan jogszabályokat kell

alkotni, amelyek az eljárási garanciák révén megteremtik az alanyi jogok érvényesítés lehetőségét. Ebbe a körbe tartozik, hogy a fellebbezési eljárásban hozott ítélet is megfelelő paraméterek mellett kerülhessen rendes felülvizsgálatra, és a tisztességes eljárásból fakadó követelmény érvényesülhessen. De ebbe nem férhet bele az, hogy az eggyel magasabb szintű bíróság előtt csak az egyik félnek enged kifogásolást, az azonos alapokon álló cselekmények esetében is.

33. Az Alkotmánybíróságnak a jogi normák kiszámítható működésére, a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmára vonatkozó jogalkalmazás tekintetében is egységes a gyakorlata.

A jogbiztonság szorosan érinti a tisztességes eljáráshoz való jog fogalmát, hogy a **jogszabály a kihirdetését megelőző időre vonatkozóan nem állapíthat meg jogkövetkezményeket**, s nem nyilváníthat egy magatartást jogellenessé, nem rögzíthet kötelezettséget és nem idézhet elő a jogalanyra vonatkozó terheesebb helyzetet.

34. Az Alkotmánybíróság szerint, a jogszabály alkalmazása nem csak **akkor ütközik a visszaható hatály tilalmába**, ha a hatályba léptetése visszamenőlegesen történt. Ez megállapítható akkor is, ha a rendelkezéseit magából a jogszabályból eredeztethetően, annak parancsa folytán a **hatályba lépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell** [57/1994. (XI. 17.) AB határozat, 16/2014. (V. 22.) AB határozat, és legutóbb: 10/2018. (VII. 18.) AB határozat].

A jogorvoslati jog szűkítése, a benyújtott jogorvoslat elbírálhatóság tilalma olyan előírás, amely a jogszabály hatályba lépését megelőzően gyakorolt eljárási jogra kihatóan, a **korábbi törvényhez képest társult szabályokat, az Indítványozóra hátrányos következményt állapít meg**.

A normaközlési önmagában nem alkotmányjogi jelentőségű kérdés, de ez tételes jog szintjén sem fejeződik össze a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 15. § (1) bekezdésében foglaltakkal, minthogy az **új Mt. hatályba lépését megelőzően keletkezett tényekre gyakorolt jogorvoslatra, a megkezdett eljárási cselekményre vonatkozóan állapít meg következményt**. Az új Mt. hatályba lépésének időpontja és a már benyújtott jogorvoslatihoz való joggyakorlás időpontja, az új szabályozás alkalmazása **Indítványozói jogelvonás**. Ezek miatt, a jogszabály tartalmi értelemben vett visszaható hatálya nem lehet vitás. [110/2009. (XI. 18) AB határozat, 10/2018 (VII. 18.) AB határozat]

35. A 16/2014. (V. 22.) AB határozat rögzíti, a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalma minden olyan esetben az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése alapján vizsgálendő, ha annak eredménye az Indítványozóra nézve hátrányosabb helyzetet teremt.

A jogalkotás során gondoskodni kell arról, hogy a jogszabály csak a hatályba lépése utáni időre állapítson meg jogkövetkezményeket, változásokat, új feltételeket és követelményeket.

A jogalkalmazó az új jogszabály tükrében sem értelmezheti úgy a jogot, hogy annak folytán a jogalany kedvezőtlenebb helyzetbe kerüljön. A téves értelmezés, a kiterjesztett jogalkalmazás miatt az Indítványozó esetében, sérültek a B) cikk (1) bekezdés követelményei.

36. Az Indítványozó az alaptörvényellenesség megállapítását, -visszaható hatályú alkalmazott jogszabályi rendelkezés megsemmisítését azért kéri ex tunc hatállyal alkalmazni, mert az alkotmányjogi panasz jogorvoslati jellege csak így érvényesülhet egy új eljárásban az alapjogi hibákban nem szenvedő döntés meghozatalára, illetve eljárás lefolytatására. Ez csak akkor lehetséges, ha megnyílik a jogorvoslat érdemi vizsgálhatósága, úgy, mintha a megsemmisíteni kért jogszabály nem is létezett volna. A tisztességes eljárás, a tényleges, a valós jogorvoslatihoz való jog szorosan összefügg. A tisztességes eljárás körében nem lehet eltekinteni a bizonyítási relevanciák bemutatásához szükséges körülmények olyan minimális részletezésétől, amely igazolja ezen alapjog sérelmét és amely lehetővé teszi, az Alkotmánybíróság határozata szerinti, az Alaptörvényből fakadó feladatának eleget tudjon tenni, rámutathasson, hogy az ügy eldöntéséhez milyen, az alkotmányos megítélés szempontjából lényeges tényezőket hagytak figyelmen kívül a bíróságok.

37. A 1305/2017. (XI. 24.) AB határozatban az Alkotmánybíróság rámutatott arra is, hogy az

Alaptörvény az Alkotmánybíróság új feladataként határozza meg a bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangja vizsgálatát. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjából és az Abtv. 27. §-ából fakadóan a **bírósági döntések és az Alaptörvény rendelkezései közötti összhang biztosítása az Alkotmánybíróság kötelessége**. Az Alaptörvényben megfogalmazott tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszer elemei, olyan alkotmányos mércét jelentenek, amely a jogszabályi környezeten túl az egyedi ügyben hozott bírói döntések megítéléséhez is alapul szolgálnak. [7/2013. (III.1.) AB határozat].

38. Az Alkotmánybíróság a korábbi döntéseiben kifejtette, a konkrét bírói döntés és a döntést támadó alkotmányjogi panaszban előadott kifogások értékelése során figyelembe veszi az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pont biztosított vizsgálati jogköre határait is. [13/2014. (IV. 18.) AB határozat]. Emiatt az Alkotmánybíróság mindaddig tartózkodik attól, hogy törvényértelmezési és szakjogi kérdésekben állást foglaljon [7/2013. (III. 7.) AB határozat], amíg a jogalkalmazói jogértelmezés közvetlenül nem befolyásolja valamely alapjog gyakorolhatóságát és tényleges érvényesülését. [13/2014. (IV. 18.) AB határozat, a 208/2014. (VII. 21.) AB végzés és a 21/2016. (XI. 30.) AB határozat].

39. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés **tisztességes eljáráshoz való joggal** kapcsolatban az Alkotmánybíróság megállapította, annak lényegi tartalmát érintő követelmények teljesülésének vizsgálata és a jogszabályi környezet alkotmányjogilag aggályos tartalma alapvető alkotmányjogi jelentőségű [19/2015 (VI.15.) AB határozat], ezért **alkotmányjogi panasz tárgya lehet**.

Vizsgálta a testület a tisztességes eljárás kapcsán az Alaptörvény 2013. március 25-i módosítására és 13/2013. (VI. 7.) AB határozatban foglaltakra figyelemmel a korábbi, az Alkotmány hatálya idején született alkotmánybírósági határozatok követelményeinek fenntarthatóságát is. Ennek során leszögezte, az Alkotmánnyal fennálló tartalmi és kontextuális egyezés okán a **tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joggal kapcsolatban kimunkált korábbi alkotmánybírósági gyakorlat, a korábbi határozatokban kifejtett érvek és definíciók továbbra is irányadóak**.

Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban összegezte, majd több további döntéseiben megismételte [5/1999. (I. 31.) AB határozat, 14/2002. (III. 20.) AB határozat, 35/2002. (VII. 19.) AB határozat]. A testület az Alaptörvény hatálya idején a 34/2014. (XI. 14.) AB határozatban és a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban megerősítette, hogy a tisztességes eljárás követelménye az eljárási garanciák érvényesülésének olyan lényeges biztosítékát jelenti, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csak megítélni. *Egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes.*

40. A tisztességes eljáráshoz való jog, az Alaptörvényben kifejezetten nem nevesített jogot is magában foglal, így a bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben döntsön.

Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása nem elég az eljárási garanciák megtartásához, hisz az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést.

A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül.

Része a tisztességes eljárásnak a független, pártatlan bírósághoz való jog, a nyilvános tárgyaláshoz, az ésszerű időn belüli elbíráláshoz való jog, melyeket az Alaptörvény külön-külön is nevesít.

Ezek mellett is vannak olyan jogok, amelyeket az Alkotmánybíróság és az EJEB külön is vizsgált,

mint az iratokhoz való hozzáférés, azok teljes körű megismerésének joga, az indokoláshoz való jog, az eljárási cselekményen való kompetens részvételhez való jog. Ezeken kívül is vannak olyan, a jogállamisággal szoros összefüggésben álló, külön nem nevesített jogok, amelyek az igazság kiderítésének szolgálatában álló szabad bizonyítás rendszer eljárási elemeivel kapcsolatosak.

Az Indítványozó esetében a iratokhoz való hozzáférés, azok megismerésének joga, az indokoláshoz való jog, az eljárási cselekményen való kompetens részvételhez való jog, a hatékony bírói jogvédelemhez való jog, a szabad bizonyításból következő jogok többször és több szinten sérültek.

A tisztességes eljárás szükségképpen része a **bizonyítás tisztességének garantálása**, az nem csupán az eljárási szabályok formális megtartását jelenti, hanem a fegyverek egyenlőségével is szoros kapcsolatban álló jogorvoslatra, arra, hogy az eljárásban az egymással szemben állók bizonyítékait beszerezze a bíróság, és tárjon fel valamennyi releváns körülményt.

A tisztességes eljárás követelménye teljesülését az Alkotmánybíróság elsődlegesen a tárgyalási szakaszra vonatkoztatva vizsgálja. A jelen ügyben a bíróságok késlekedtek, illetve elmuasztották a keresetet igazoló körülmények feltárásával,-ellenőrzésével, akik a valóságú tényállás megállapítás követelményét sem tartották szem előtt.

41. A tisztességes eljárás követelményének alapvető ismérve, hogy a bíróságnak a döntést megalapozó tényállás megállapításakor, a bizonyítási cselekmények, a bizonyítási eszköz-beszerzési szabályok megtartását ellenőrizze, vizsgálja a szabályszegéseket, azok valós vagy nem valós voltát. A szabályszegés bizonyítás eredményére való kihatását, annak mértékét tisztáznia kell ahhoz, hogy megítélhesse ennek a folyamatnak a törvényességét, szabályszerűségét, az Alaptörvényből fakadó körülmények érvényesülését. Ha a bizonyíték beszerzésével kapcsolatos szabályszegés egyértelmű törvénysértést jelent és a bizonyítási cselekmény szabályos megisméltése nem lehetséges, vagy a bizonyíték forrás hiteltérdemlősége nem állapítható meg, a beszerzett bizonyíték a bírói döntés megalapozására alkalmatlan.

42. A bizonyítékok mérlegelésének joga és kötelezettsége, nem azt jelenti, hogy a bíróság ezek közül *megérzése szerint* választhatja ki a neki tetszőt, hanem azt, hogy az indokolási kötelezettség keretében erről a tevékenységéről számot adva, a logika szabályai szerint, a bizonyítékokat egymással összevetve vizsgálja meg a bizonyítékok minőségét, beszerzésük szabályszerűségét, hiteltérdemlőségét. A bíróságok által részben önállóan megvizsgált, részben az iratok ismertetésével elfogadott bizonyítékok beszerzése során több rétegűen is megsértették az eljárási törvény szabályait, amely körülményeket a bíróság figyelmen kívül hagyta.

43. Több kétség merült fel a bizonyítás törvényességével, az eljárás tisztességével kapcsolatban is, amelyekre a bíróság az Indítványozói kifogások ellenére sem vett figyelembe.

Ezek miatt a bizonyítás törvényességére és szakszerűségére vonatkozó követelményen túl, a tisztességes eljárás, mint lényeges összetevő, orvosolhatatlanul sérült. A bíróságok az indítványok ellenére sem tártál fel a valós tényállást.

A tanúk meghallgatásáról a bíróság az Indítványozót nem értesítette, annak érdekében, hogy az Indítványozó egy tanú kihallgatásán se tudjon résztvenni, azokhoz kérdés intézni. Ez a bírói mulasztás sértette az Indítványozó perbeli jogait is. Emellett, a meghallgatott tanúk vallomása sem egyezett meg az időben egybeesés ellenére sem. Az egymásnak is ellenmondó tanúvallomásoknak a bíróság nem tulajdonított jelentőséget.

44. Az Alkotmánybíróság, az EJEB döntéseivel összhangban leszögezte, a tisztességes eljárás követelmény-rendszer egyes elemei nem vizsgálhatók és nem értékelhetők egymástól függetlenül. [2005. (V. 26.) AB határozat].

A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárás, hogy a bíróság az eljárás résztvevőinek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja. A bíróságnak a jogszabályi értelmezési keretein belül azonosítania kell az ügy-elbírálásával kapcsolatos alapjogi követelményeket, a bírói döntésben alkalmazott

jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmeznie.

Az Alaptörvény 28. cikke a bíróságok számára alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy ítélezésük során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék [7/2013. (III. 1.) AB határozat, 28/2013. (X. 9.) AB határozat].

Alkotmányos kötelezettség az is, hogy a megvizsgált ügy döntési szempontjait érintő lényeges elemekről, a bizonyításról, a bizonyítékok értékeléséről a bíróság a határozatában számot adjon. Ezek a tisztességes eljárás részét képező indokolási kötelezettség teljesítését róják a bíróságokra.

45. Jelen ügyben a tisztességes eljárás követelményének minden eleme sérült. Az Indítványozót folyamatosan akadályozták, az objektív bizonyítékok bevonására irányuló indítványát elutasították, amit nem utasítottak el, azt nem teljesítették, ezzel eszköztelenné tették a bizonyítási eljárást és sérült a peres felek egyenlőségéhez való jog is. A fair eljárás alapkövetelménye, a bizonyítási eljárást a bíróságok nem alkalmazhatják visszaélészerűen, vagy önkényesen.

A jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírósági eljárásokban az Indítványozó nem volt a peres eljárások olyan alanya, akit a tisztességes eljárás alkotmányos követelményei megillettek volna. Perbeli jogai olyan mértékig csorbultak, ami nyilvánvalóan az alapjogvédelem sérelmét jelenti.

46. A bírósági eljárások nem voltak pártatlanok, mellőzték a valós tényállás megállapítását, azokban csak az alperesi megrendelés teljesítési akarat érvényesült. A bíróságok még a formásokra sem ügyeltek, akik a bizonyítékokat is az alperesi megrendelés teljesítés szolgálatába állították. A bíróságok mellőzték az általuk elfogadott bizonyítékok valótlansága,-ellentmondásossága vizsgálatát is. Nem értékelhető indokolásként, az értelmetlen, mondatokkal, tartalmi hivatkozás nélküli elutasítás, miközben a bíróság is tudta, hogy az általa elfogadott bizonyítékok sem mire sem voltak alkalmasak. Azt csak vélelmezhető, hogy az indokolásból a bíróság ítéletében a cselekmény lefolyására, motívumára vonatkozó megállapítások honnan származnak, mert a bíróságok mellőzték a tényállás feltárását, annak megfelelő tisztázását.

47. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés részét képező indokolt bírói döntéshez való jogtartalmát kifejtve, azt az alkotmányos követelményt támasztotta a bíróságokkal szemben, hogy a *döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be*. Ez nem jelenti azt, hogy a bíróságot a felek valamennyi érvelése tekintetében részletes indokolási kötelezettség terhelné, de az feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossgal vizsgálja meg, és erről a határozat indokolásában is adjon számot. [7/2013. (III. 1.) AB határozat, 3319/2018. (X.16.) AB végzés]

Az Alaptörvény 28. cikke a bíróságokkal szemben azt a követelményt fogalmazza meg, hogy ítélezésük során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék és alkalmazzák. Az Alaptörvény 28. cikk előírt jogszabály értelmezési kötelezettségre az Alkotmánybíróság azt vizsgálja, hogy az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályokat a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően alkalmazta-e. Az indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bírói döntési szabadság korlátját jelenti, azt, hogy döntése indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően számot kell adnia.

Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvényellenes alkalmazását jelenti. [83003/2012. (VI. 21.) AB végzés]

48. A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Az Alkotmánybíróság törvényértelmezési,-szakjogi állásfoglalást kerüli mindaddig, amíg a jogalkalmazó eljárása "*közvetlenül nem befolyásolja valamely alapjog gyakorolhatóságát, tényleges érvényesülését*". [7/2013. (III. 7.) AB határozat, 13/2014. (IV. 18.) AB határozat] Az alkotmányos tartalom érvényre juttatási követelmény, a bizonyítási eljárás lefolytatásakor és a bizonyítékok értékelésekor is fennáll. Ezek sérülését, az Alkotmány-

bíróság a tisztességes eljárás követelményrendszerén belül értékeli [21/2016.(XI.30.) AB határozat].
49. A fentiekben foglaltak alapján újra kéri az Indítványozó a panasza befogadását és elbírálását, a támadott bírósági határozatok alaptörvényellenességének megállapítását és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján ex tunc hatályú megsemmisítését.

Az Indítványozónak több szinten sérültek az alkotmányos jogai, amiért érdemi,-tényleges jogorvoslást kellene kapnia.

Ennek minősége és ténylegessége függ attól, hogy mennyiben lesznek meg a jogorvosolhatóság tényleges feltételei; Indítványozó egészsége, a személyiségi jogsérelmek, csökkentett összegű nyugdíjból mennyire tud több súlyos betegséggel küzdve megélni, és a bírósági eljárások során megsérteti jogok mennyiben lesznek reparálhatók.

Az Indítványozó az alkotmányjogi panasz 1. pont nevesített bírói ítéletek és jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenessége megállapítása, ex tunc hatályú megsemmisítési indítványa mellett hivatkozik arra is, hogy a megismételt eljárás csak akkor hozhat kedvező eredményt, ha a megismételt eljárásban az alaptörvényellenes jogszabályok figyelmen kívül maradnak, emiatt indokolt az alkalmazási tilalom kimondása is.

50. A régi és az új Mt. találkozási esetekben elsődlegesen a jogalkotónak kellett volna, minden lehetséges esetre gondolván elrendeznie a jogszabályok hatókörét. Ez különösen elvárt minden olyan esetben, amikor egymáshoz képest eltérő tartalmú, hatályú jogszabályokról van szó.

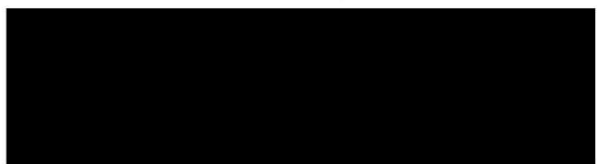
A fentiekben foglaltak igazolják, hogy ebben a kérdésben a jogalkotó nem járt el kellő körültekintéssel, de az Indítványozó természetes személynek jogalkotói mulasztás megállapítását az Abtv. kizáró szabálya folytán nincs joga indítványozni.

Amiatt, hogy konkrét tilalmi szabályokat a jogalkotó nem állított fel a két törvény találkozására, emiatt a bíróságnak a megfelelő jogértelmezéssel módjában állt volna olyan, megfelelő jogértelmezés alkalmazása, amelynek révén az Indítványozó jogot nem veszít és az egyébként joghatályosan benyújtott jogorvoslati kérelmei tényleges elbírálásra kerülhetnek vona.

Amiatt, hogy a tilalmi klauzulák ezt kizárták, így azok megsemmisítésével kerülhet a bíróság olyan helyzetbe, amikor az Alaptörvény 28. cikke mentén történő jogértelmezéssel a jogorvoslathoz való jog alkotmányos értelmére, az Alaptörvény indokolására és az Alkotmánybíróság gyakorlatára ügyelemmel fel tud lépni az alapjogok gyakorolhatósága érdekében.

Budapest, 2020. december 6.

Tisztelettel:

Meli.:meghatalmazás

